

दीर्घकन्वरा ६ धर्मान्ना १० कामुकौ ११ श्रेता
१२ मेघानन्दा १३ जलाश्रया १४। बलेन शक्त्वा
दूरम्हर्षमकति। बल वल्ल संवरणे बलाकाद्य-
च्छ्रवाकनु बलाका। इति रायसुकुट्टकतथ्युत्पत्ति-
द्वयेन पत्रगीयवकारादिरन्त्यवकारादिश्चायं
शब्दः ॥३॥ अस्या मांसगुणाः। वायुनाश्ल्वम्।
स्निग्धत्वम्। हृष्टमलत्वम्। वृथ्यत्वम्। कफपित्त-
हरत्वम्। हिमलक्ष। इति राजवल्लभः ॥ सारस-
हंसवलाकाचक्रकौशादयो जले प्रवनात् प्रव-
संज्ञाः कथितास्ते तन्मांसं गुरुत्वश्च बलदायि।
अपि च।

“अन्ये वकवलाकाद्या गुरवः प्राणिभक्षणात्।”
इति राजनिर्घण्टः ॥

अन्यच्च।

“हंससारसकाचाचक्रकौशसरारिकाः।
नन्दीमुखी सकादम्बा बलाकाद्याः प्रवाः स्फुटाः।
प्रवन्ते सलिले यस्मादेते तस्मात् प्रवाः स्फुटाः ॥
प्रवाः पित्तहराः स्निग्धा मधुरा गुरवो हिमाः।
वातश्लेष्मप्रदाश्चापि बलशुक्रकराः सराः ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

(कामुकौ। इति शाश्वतः ॥)

बलाश्विता, स्त्री, (बलेन अश्विता।) रामवीणा।
इति शब्दरत्नावली ॥

बलाटः, पुं, (बलेन अच्यते प्राप्यते इति। अट् +
घञ्।) सङ्गः। इति हेमचन्द्रः ॥

बलात्, अ, (बलमततीति। बल + अत् + क्तिप्।)
हटात्। बलादिति निपातो हठार्थे इति
खाम्बी। इत्यमरटीकायां भरतः ॥ यथा,—

“बलात् संदृषयेद्व्यस्तु परभार्यां नरः क्वचित्।
वधदण्डो भवेत्तस्य नापराधो भवेत् स्त्रियाः ॥”
इति मातृस्ये २०१ अध्यायः ॥

बलात्कारः, पुं, (बलात्करणम्। बलात् + क्त +
भावे घञ्।) हटात्करणम्। तत्पर्यायः।

प्रसभम् २ हठः ३। इत्यमरः। २। ८। १०० ॥

हटात्कारः ४ प्रसभः ५। इति शब्दरत्नावली ॥

“मत्ताभियुक्तस्त्रीबालबलात्कारकृतश्च यत्।

तद्प्रमाणं लिखितं भयोपधिज्ञतन्मथा ॥”

इति ऋणादाने मिताचराधृतनारदवचनम् ॥

(यथा, रघुः। १०। ४७।

“शापयन्वितपौलस्त्यबलात्कारकचग्रहेः ॥”)

बलात्मिका, स्त्री, (बलमेव आत्मा स्वरूपं यस्याः।)

हस्तिशुष्कीट्टकः। इति शब्दरत्नावली ॥

बलात्ता, स्त्री, (बलाय आद्या श्रेष्ठा।) बला।

इति राजनिर्घण्टः ॥ (बलाशब्दश्रेष्ठ्या विवरणं

ज्ञानयम् ॥)

बलानुजः, पुं, (बलस्य बलरामस्य अनुजः कनिष्ठः।)

आरुणाः। इति पुराणम् ॥

बलामोटा, स्त्री, (बलमामोटयतीति। बल +

ट + मुट् + अच्। टाप।) नागदमनी। इति

भावप्रकाशः ॥ (यथास्या गुणाः।

“बलामोटा ऋत्स्निक्ता लघुः पित्तकफापहा।

स्त्र्यश्चन्द्रगान् रश्चो नाशयेच्चालगर्हभान् ॥

सर्व्यहप्रशमनी निःशेषविषनाशिनी।
जयं सर्वत्र कुरुते धनदा सुमतिप्रदा ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

बलायः, पुं, (अयतीति अयः प्रापकः। बलस्य

अयः।) वरुणशुचः। इति शब्दचन्द्रिका ॥

(गुणादयोऽस्य वरुणशब्दे ज्ञातव्याः ॥)

बलारातिः, पुं, (बलस्य तन्नाम्ना प्रसिद्धस्यासुरस्य

अरातिः शत्रुः।) इन्द्रः। इत्यमरः। १। १। ४६ ॥

बलालकाः, पुं, (बलाय अलति समर्थो भवतीति।

बल + अल् + खल्।) पानीयामलकम्। इति

शब्दचन्द्रिका ॥

बलाशः, पुं, (बलमन्नातीति। बल + अश + अण्।)

श्लेष्मा। इति हेमचन्द्रः। ३। १२६ ॥ (यथा,

“बलाश एवायतमुन्नतश्च

श्रोमं करोत्यन्नगतं निवार्य ॥”

कण्ठगतरीगविशेषः। तल्लक्षणं यथा,—

“गले च श्रोमं कुरुतः प्रठ्ठी

श्लेष्मानिलौ श्वासरजोपपन्नम्।

मर्मच्छिदं दुस्तरमेतमाहु-

र्बलाशसंज्ञं निपुणा विकारम् ॥”

इति सुश्रुते निदानस्थाने षोडशोध्याये ॥

इत्यसाम्नोऽप्ययं शब्दो दृश्यते ॥)

बलासमः, पुं, बुद्धः। इति त्रिकाण्डशेषः ॥

व(व)लाहकः, पुं, (बलेन हीयते इति।

बल + हा + क्वन्।) यद्वा, वारीणां वाहकः।

एषोदरादित्वात् साधुः।) मेघः। (यथा,

कुमारः। १। ४।

“बलाहकश्चेदविभक्तारागा-

मकालसन्ध्यामिव धातुमत्ताम् ॥”)

सुस्तकः। इत्यमरः। १। ३। ६ ॥ पर्वतः।

दैवविशेषः। नागविशेषः। इति मेदिनी ॥

(यथा, महाभारते। २। ६। ६।

“कम्बलाश्वतरौ नागौ धृतराष्ट्रबलाहकौ ॥”

बलाहकसर्पस्तु दर्शोकरणामन्तर्गतः। इति

सुश्रुते कल्पस्थाने ४ अध्यायः ॥) रमागर्भोद्भवः

कल्किदेवपुत्रः। यथा,—

“तथा रमा सिते पत्ने वैशाखे द्वादशीदिने।

चामदभ्याद्भ्रतं चक्रे पूर्णे वर्धचतुष्टयम् ॥

पट्टसूत्रं करे बद्धा भोजयित्वा द्विजान् बहून् ॥

सुक्ता हविष्यं क्षीराक्तं सुमिष्टं स्वामिना सह ॥

बभूजे पृथिवीं सर्वांमपूर्वां खजनैर्हृता ॥

सा पुत्री सुश्रुवे साध्वी मेघमालबलाहकौ ॥

देवानासुपकत्तारौ यद्भद्रानतपोप्रतौ ॥

महोत्साहौ महावीर्यौ सुभगौ कल्किसन्मतौ ॥”

इति कल्किपुराणे ३१ अध्यायः ॥

श्रीकृष्णरथाश्वविशेषः। यथा,—

“स्यन्दनेस्तु शतानन्दः सारथिश्चास्य दारुकः।

तुरङ्गाः श्रेयसुग्रीवमेघपुष्यबलाहकाः ॥”

इति त्रिकाण्डशेषः ॥

(यथाच भागवते। १०। ५३। ५।

“स चाश्वैः श्रेयसुग्रीवमेघपुष्यबलाहकैः।

युक्तं रथसुपानीय तस्यौ प्राञ्जलिरयतः ॥”

जयद्रथस्य भाटविषेयः। यथा, महाभारते।

३। २५४। १२।

“जयद्रथो नाम यदि श्रुतस्ते

सौवीरैराजः सुभगे। स एवः।

तस्यापरे भातरोऽरीनसन्त्वा

बलाहकानौकविदारणादाः ॥”

नद्विषेयः। स तु लवणसमुद्रगामो। यथा,

मातृस्ये। १२०। ७२।

“बलाहकश्च ऋषभश्चक्रो मैनाक एव च।

विनिविष्टाः प्रतिदिशं निमग्ना लवणाम्बुधिम् ॥”

कुशहीपस्य पर्वतविशेषः। यथा, तन्त्रेव। १२१। ५५।

“बलाहकस्तृतीयस्तु जात्यङ्गनमयो गिरिः ॥”

तारापीडस्य राज्ञः स्वनामख्यातो बलाधि-

कारी। यथा, कादम्बरीं चन्द्रापीडविद्या-

भ्यासकथने। “चन्द्रापीडमानेतुं राजा बलाधि-

कृतं बलाहकनामानं आहूय दृष्टानुरागवल्-

पदातिपरिवृतमतिप्रशस्तोऽहनि प्राहिसोतु ॥”)

बलाहककन्दः, पुं, (बलं आह्वयतीति बलाहकस्ता-

दृशः कन्दः।) गुल्लककन्दः। इति राजनिर्घण्टः ॥

बलिः, पुं, (बल्यते दीयते इति। बल दाने + “सर्व-

धातुभ्य इन् ॥” उणा० ४। ११७। इतीन्।)

करः। राजग्राह्यो भागः। (यथा, मनुः। ७। ८०।

“सर्वस्वरिकामात्रैश्च राष्ट्रदाहारयेद्दलितम् ॥”

“राजा शक्तेरमात्यैर्वैष्यासुं धान्यादिभाग-

मानयेत् ॥” इति कुल्लूकभट्टः ॥) उपहारः।

पूजासामग्री। इत्यमरभरतौ ॥ (यथा, मार्क-

ण्डेये। ६३। ८।

“दत्तुस्तौ बलिश्चैव निजगात्राहृगुचितौ ॥”)

चामरदण्डः। बलिवेश्यानामकपञ्चमहायज्ञान्त-

र्गतभूतयज्ञः। इति हेमचन्द्रः। ३। ४८६ ॥ (गृहस्थो

हि पञ्चसूनापापेन प्रतिदिनं संवध्यते। तद्विष्कृ-

त्यर्थं प्रवृत्तं पञ्च महायज्ञाः कर्त्तव्याः। यथाह

मनुः। ३। ६८—७१।

“पञ्चसूना गृहस्थस्य चुली पेषणुपस्करः।

कण्डनी चोदकुम्भश्च बध्धते यास्तु वाहयन् ॥

तासां क्रमेण सर्वासां निष्कृत्यर्थं महर्षिभिः।

पञ्च कल्पना महायज्ञा प्रवृत्तं गृहमेधिनाम् ॥

अध्यापनं ब्रह्मयज्ञः पिलयज्ञस्तु तर्पणम्।

होमो देवो बलिर्भौतो इत्यज्ञोऽतिथिपूजनम् ॥

पश्चेतान् यो महायज्ञान् न हापयति शक्तितः।

स गृहेऽपि वसन्निवृत्तनाहोषेर्न लिप्यते ॥”

“पशुवधस्थानं सूना। सूना इव सूना हिंसा-

स्थानगुणधोमात्। चुल्गादयः पञ्च गृहस्थस्य

जीवहिंसास्थानानि। चुल्गी उद्धाहनी। पेषणी

द्वयदुपलात्मिका। उपस्करः गृहोपकरण-

कुल्लुसंमान्यादिः। कण्डनी उदूखलमृषले।

उदकुम्भो जलाधारकलशः ॥” इति तट्टीकायां

कुल्लूकभट्टः ॥ * ॥ गृहस्थानां बलिरूपभूत-

यज्ञस्य प्रतिदिनकर्त्तव्यतया तस्य विस्तृतिरुच्यते।

गृहस्थः अनन्यचित्तो देवताध्यानपर एव

होमान् क्त्वा प्राच्यादिषु दिक्षु बलिं हरेत्।

तत्रकरणमाह। प्राच्यां इन्द्राय नमः। इन्द्र-